

translationis gloriosi confessoris convenerat, satisfacimus fratrum petitioni, de quibus hæc littera sequens indicium erit. Pro meritis nostræ augmento apud Deum decernentes, confirmamus vobis fratribus sanctæ Tullensis Ecclesiæ mansiones vestras infra civitatem, et extra, ab omni banno et justitia sæculari liberas, nec a modo vestri episcopi, neque Tullenses comites, neque dux, neque aliqua sæcularis exaltatio in villis vestris advocatiam vel servitium, vel aliquod debitum exigit, quo imperatores et reges, et gloriosus confessor sanctus Gerardus omnino vestræ dispositioni, usque ad nostra tempora, cognita veritate, sub anathemate reliquerunt liberas; vineas, terras, mansos, homines cujuslibet sexus, sive res, terras, ubique commorantes et conjacentes, omni sæculari potestate seclusa, vestris usibus libere sine voce contradictionis, simili modo relinquimus et confirmamus. Si enim vestros homines, cujuscunque sexus fuerint, de villis vestris contigerit exire, nulli personæ, nullo banno sit licitum illos retinere ut suos, nec de illorum posteritate ubicunque fuerint, fiat, sicut vulgo, belle reinvestitura; sed quocunque ierint, liceat eos vobis veluti prius libere possidere. Unum hominem de vestris ad custodiam vinearum Barri, vester claustralis villicus eliget, et dabit custodiam. Deinde ad jurandam fidelitatem tantum hominibus, villico civitatis illum representet, in omnibus potestatibus in quibus jure antiquo decimas indominicatas episcoporum recipitis, unum hominem a banno liber cum censu suo et manso, primo sicut sanctus Gerardus instituit, ad custodiendas decimas habeatis, et quamvis ille obierit, alium de eadem potestate accipiatis. Confirmamus etiam mansum unum in Paterniaco, cum omnibus appenditiis suis, omnino liberum, cum cæteris omnibus qui in villa eadem sunt; tam in pascuis quam in viis et semitis habentem libere plenarium usum; bannum etiam piscaturæ Mosellæ, incipientis superius a rupe molendini Sancti Apri et Sancti Vedasti, usque ad rivulum decurrentem de summitate montis, nomine Castelli, nullius personæ, nullius banni piscatura intercurrente absque vestra licentia; necnon et medietatem ecclesiæ cum conductu vicarii in Totonis villa, quam venerandus præsul Gauzelinus tradidit vobis, ob sui commemorationem anniversarii. Homines vestri infra civitatem vel extra commorantes, usum banni civitatis communem cum omnibus cæteris habeant, nec ulli justitiæ sæculari nisi vestræ sint subditi; nisi de forensibus mercimoniis, si cum cæteris bannalibus mercatoribus fuerint constituti per villicum civitatis. Si indigentia ministrorum coquinæ vel pistrini in claustrali servitio vobis evenerit, liceat vobis in curia episcopi vestri quoslibet assumere, vel in quolibet civitatis vel episcopatus cœnobio, si ibi præstant idonei reperiri vestro claustrali servitio. Hæc omnia supradicta vobis fratribus apostolica censura confirmamus sub divina obtestatione, ut nullus imperator, nullus dux, neque comes, neque aliqua sæcula-

ris persona, nec archiepiscopus, nec episcopus, et præterea nulla hominum persona, cujuscunque conditionis sit vel professionis, contra hanc nostram constitutionem venire prætentet; quod quicunque fecerit, nostro apostolico anathemate usque ad condignam satisfactionem percussus existat. Qui vero se custodierit et observaverit, nostra benedictione vitæ æternæ particeps efficiatur. Amen.

Datum Tulli in majori ecclesia per manus Udonis Tullensis Ecclesiæ primicerii, cancellarii et bibliothecarii sanctæ apostolicæ sedis, xi Kalend. Novembris, anno Dominicæ incarnationis millesimo quinquagesimo primo, indictione iv, anno apostolatus domini Leonis IX papæ ii.

XI VII.

B *Privilegium S. Leonis IX ad sanctum Hugonem de ecclesia de Rainingis.*

(Anno 1050.)

[*Bullar. Cluniac., 12.*]

LEO episcopus, servus servorum Dei, HUGONI venerabili abbati Cluniacensis cœnobii ejusque successoribus in perpetuum.

Quoniam postulasti a nobis, frater charissime, confirmari apostolica auctoritate quædam bona concessa a quibusdam viris Deum timentibus nostræ Cluniacensi ecclesiæ; per hanc nostræ præceptionis paginam confirmamus illa tibi tuisque successoribus, secundum petitionem tuam, quoniam eam rationabilem conspeximus et honestam. Proinde scuto nostræ defensionis corroboramus prædicto cœnobio ecclesiam cum prædio, quod dicitur Rainingas, sub nomine cellæ constructam, quam dedit bonæ memoriæ Riquinus de Dornejo, consentiente uxore sua, Loanceda nomine, nostro præfato monasterio; videlicet ipsum prædium Rainingas cum omnibus appendiciis suis, terris cultis et incultis, pratis, silvis, aquis, aquarumque decursibus, pascuis, servis, ancillis, et omnibus usuariis, quæcunque ibi visi sunt possidere, ecclesias, servos, et ancillas, prædia quoque, sicuti sunt a prædicto Riquino scripta, laudante et consentiente Tullensis ecclesiæ pontifice, salva tamen auctoritate et honore suæ Ecclesiæ; confirmamus tibi in perpetuum. Prædium etiam, quod Hugo de longa aqua dedit sancto Petro Cluniacensis ecclesiæ, qui caput est hujus vestræ cellæ, confirmamus tibi. Insuper et alia quæcunque a bonis hominibus prædicto loco postea sunt concessa vel juste acquisita, vel quæ in futurum poterunt acquiri, eodem modo laudamus et confirmamus, statuentes apostolica censura ut nullus rex, archiepiscopus, episcopus, dux, comes, vicecomes, vel aliqua alia judicialis persona audeat aliquam inferre calumniam contra hanc nostram defensatricem paginam, quam quicunque studuerit servare et custodire illasam, habeat nostram benedictionem cumulatam; qui autem contrarius extiterit, anathematis nostri jaculo percussus in morte animæ jacens ad vitam æternam nunquam, nisi resipuerit, mereatur resurgere.

Data vii Kalendas Novembris, per manus Udonis Tullensis, primicerii sanctæ apostolicæ sedis, cancellarii et bibliothecarii anno domni Leonis IX, indiet. iv.

XLVIII.

S. Leo IX monasterii S. Vincentii Metensis possessiones juraque, petente Adalberone episcopo, confirmat.

(Anno 1050.)

[Dom Calmet, *Histoire de Lorraine*, I, *Preuves*, 437.]

LEO episcopus, servus servorum Dei, dilectissimo confratri ADELBERONI, Metensi episcopo.

Divino jure admonemur justæ intentioni Deo fidelium congaudere, et eorum bonæ voluntati cooperatores existere, ut in ipsorum sancta operatione, partem et consortium remunerationis valeamus percipere. Quapropter, charissime frater, tuæ sanctæ devotioni congaudemus tuamque dignam postulationem apostolica auctoritate collaudamus, quia studiose laboras ut semper amplificetur et crescat per te Deo servientium cœtus. Unde quod postulas, tu, atque Folchuinus abbas tui cœnobii de Sancto Vincentio martyre, decrevimus ubertim promulgare, et apostolicæ institutionis in privilegiis atque decretorum censura confirmare. Convenit nempe nobis apostolico moderamine sancta venerabilia loca, quæ dudum fuerant in ruinis, magnaque inopia ac paupertate degentia, opportune ordinare, seu ad meliorem sine dubia statum perducere; præsertim ubi illa petuntur, quæ non ad commodum potentium temporale, sed ad perpetuam providentiam pertinent Deo servientium animarum, scilicet ut venerabilis locus qui a beatæ memoriæ Deoderico prædecessore tuo Metensi pontifice in uno conglobatus atque annexus est cum propriis congregationibus quæ regulariter in psalmis, hymnis et orationibus, Deo Salvatori nostro Jesu Christo pervigiles excubias exhibent, ab insolentibus exterioribus circummunitæ jugiter valeant pii famulatus obsequia in monasterio Sancti Vincentii exhibere. Et quoniam constat tuam religiositatem hujus privilegii confirmationem postulare a nobis, propter immutationes temporalium rerum, variosque hominum casus, munitionem Sancti Vincentii martyris, cum omnibus ad idem monasterium pertinentibus, atque corroborationem ipsius in Christo congregationis, et successorum ejus, in perpetuum fieri censuimus: quatenus nonæ omnium reddituum episcopii, et de singulis cortibus mans, quæ a prædicto Deoderico et ejus successoribus eis donata sunt, sicut a te quoque laudabiliter conceduntur, ita in posterum usque in finem conserventur. Et ut illa congregatio inconcussa in unum perseverans, sedulas laudes Deo persolvere valeat, et sicuti a Deo eorum studia imbuta sunt, jugiter perseverare liceat, atque sub uno abbate tam prædictus locus constitutus in honore S. Vincentii indivisus sit et indivisa congregatio, nec cuiquam licentia præbeatur, ut refugiens rigorem studiosæ sibi regulæ, huc illucque vagetur, vel aliis reconferre

conetur monasteriis, quod a nobis contra regulam sub anathematis vinculo prohibetur. Quapropter statuentes atque promulgantes coram Deo et terribili ejus futuro examine, per hujus nostri privilegii apostolici atque constituti paginam sancimus, et beati Petri apostolorum principis auctoritate decernimus atque obtestamur tam apostolicæ sedis futuros pontifices quamque qui episcopalem administraverint actionem, vel etiam magna parvaque persona, aut quispiam cujuscunque sit dignitatis præditus potestate, ne ea quæ a prædicto Deoderico episcopo, vel quocunque alio, venerabili loco tradita atque concessa, et tricennali possessione a monachis ibi Deo servientibus possessa fuerint; quoquo modo, a quocquam licentiam habeant sæpius nominatum locum Sancti Vincentii in unum adunatum, atque spiritaliter apostolicæ exarationis stylo conjuncta, disjungere, vel aliquid exinde alienare. Et ut illud monasterium Sancti Vincentii respiciens sit ad sedem episcopalem protomartyris Christi Stephani jubemus, atque abbas in pontificis vices supplendas primatum habeat; sed et si episcopus defuerit, liceat ei in festiis diebus ad sedem episcopalem accedere, ibique cum dalmatica et sandaliis missas celebrare. Si quis interea, quod non credimus, temerario ausu contra ea quæ ab hac nostra auctoritate pie et firmiter per hoc nostrum privilegium disposita sunt, contraire tentaverit, vel hæc quæ a sæpe dicto Deoderico Metensium præsule, vel quolibet alio, ad laudem Dei pro stabilitate jam dicti monasterii, videlicet Sancti Vincentii, statuta, et a Deo servientibus in eo triginta annis possessa sunt, refragare, auferre, vel alienare præsumpserit, sciat se auctoritate beati Petri apostolorum principis vinculo anathematis innodatum, atque cum Juda traditore Domini nostri Jesu Christi, æterni incendii supplicio concremandum: sic deputatus, nec unquam a prefati anathematis nexibus sit absolutus. At vero qui pio intuitu observator in omnibus exstiterit, gratiam benedictionis a misericordissimo Domino nostro multipliciter consequatur, et vitæ æternæ particeps efficiatur, et catena beati Petri a sancta Romana Ecclesia ei data aperiat ei januam paradisi. Si vero aliquis inde aliquid minuerit, ea quam diximus catena, claudat ei polorum regna. Præterea, confrater charissime, quod postulas ut cellam de Caliniaco, ubi disposuisti monachorum cœtum, aggregare appendentem ad prædictum cœnobium Sancti Vincentii, liberam faciam a censu quem Tullensi Ecclesiæ hactenus consueverat, more aliarum capellarum, persolvere; tibi laudamus, liberamque in perpetuum constituimus, eo tenore, ut illic stabiliatur ordo monasticæ religionis. Si vero (quod absit) contigerit ut ibidem, pro prælati alicujus culpa, defuerit monachorum congregatio; prædictus census denuo requiratur a Tullensis sedis pontifice, more consuetudinario. Et ut hæc quæ diximus absque ulla refragatione rata firmaque stabiliter solidentur, nostræ subscriptionis firmitate roboravimus, nostrique si-